

Laidiens: 26.01.2001., Nr. 15

Ministru kabineta noteikumi Nr. 31

Rīgā 2001.gada 23.janvārī (prot. Nr. 4, 11.§)

Mājsaimniecības krāšņu marķēšanas noteikumi

Izdoti saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10.panta ceturto daļu un 21.pantu

1. Šie noteikumi nosaka Latvijas tirgū piedāvātās mājsaimniecības krāsnis, kurām nepieciešams sevišķs marķējums, un to marķēšanas kārtību.
2. Šie noteikumi attiecas uz mājsaimniecības krāsnīm, kas darbojas, izmantojot elektrību (arī tādos gadījumos, ja tās tiek lietotas citās darbības jomās, nevis mājsaimniecībā, vai ja tās ir citas mājsaimniecības iekārtas daļa) (turpmāk — iekārta).
3. Šie noteikumi neattiecas uz iekārtām, kas var darboties, izmantojot arī citus enerģijas avotus, piemēram, baterijas vai akumulatorus.
4. Ražotāja, tā pilnvarotā pārstāvja vai importētāja pienākums ir marķēt ar etiķeti iekārtas, kas paredzētas pārdošanai, nomaī, pārdošanai uz kredīta vai demonstrēšanai. Etiķetē saskaņā ar šiem noteikumiem norāda informāciju par elektroenerģijas, citu enerģijas veidu un nozīmīgu resursu patēriņu, kā arī citu informāciju, kas nepieciešama, lai novērtētu iekārtas enerģijas vai citu nozīmīgu resursu patēriņu.
5. Nav nepieciešams marķēt lietotas iekārtas vai iekārtu modeļus, kuru ražošana izbeigta pirms šo noteikumu stāšanās spēkā.
6. Ekonomikas ministrija sadarbojas ar attiecīgo standartu tehnisko komiteju un iesaka valsts bezpeļņas sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Latvijas standarts" adaptējamos standartus. Šajos noteikumos minētos datus nosaka saskaņā ar harmonizētajos Eiropas standartos vai Latvijas nacionālajos standartos norādītajiem testiem. Attiecīgo standartu sarakstu valsts bezpeļņas sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas standarts" publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".
7. Ražotājs, tā pilnvarotais pārstāvis vai importētājs sastāda iekārtas tehnisko dokumentāciju, kurā ietver šādu informāciju:
 - 7.1. ražotāja, tā pilnvarotā pārstāvja vai importētāja nosaukums un adrese;
 - 7.2. modeļa vispārīgs apraksts, lai to varētu precīzi identificēt;
 - 7.3. rasējumi ar galvenajiem modeļa raksturlielumiem un to detaļu tehniskie zīmējumi, kuras ievērojami ietekmē elektroenerģijas patēriņu (piemēram, attiecīgo detaļu izmērs, tilpums, īpašas pazīmes);
 - 7.4. testi, kas veikti saskaņā ar šo noteikumu 6.punktā minētajiem standartiem;

7.5. lietošanas pamācība (ja tāda ir).

8. Šo noteikumu 7.punktā minēto dokumentāciju var sastādīt, pamatojoties uz citos normatīvajos aktos paredzēto tehnisko dokumentāciju.

9. Ražotājs, tā pilnvarotais pārstāvis vai importētājs nodrošina, lai tehniskā dokumentācija būtu pieejama tirgus uzraudzības iestādei piecus gadus pēc pēdējās iekārtas ražošanas pārtraukšanas.

10. Šo noteikumu 4.punktā minēto etiķeti izgatavo atbilstoši šo noteikumu pielikumā norādītajam paraugam. Etiķeti piestiprina iekārtas ārpusē uz priekšējās vai augšējās daļas labi redzamā vietā.

11. Etiķetē norāda iekārtas veidu, lietošanas tilpumu, enerģijas patēriņu uzsildīšanai līdz 200 °C, enerģijas patēriņu stundā vienmērīgā 200 °C temperatūrā, kopējo enerģijas patēriņu, tīrīšanas cikla enerģijas patēriņu un standartus, kas lietoti, nosakot attiecīgos raksturlielumus.

12. Ražotājs, tā pilnvarotais pārstāvis vai importētājs ir atbildīgs par attiecīgajā dokumentācijā un etiķetē sniegto datu precizitāti. Uzskatāms, ka ražotājs, tā pilnvarotais pārstāvis vai importētājs ir devis savu piekrišanu informācijai, kas tiek sniegta etiķetē vai speciālajā zīmē.

13. Ražotāja, tā pilnvarotā pārstāvja vai importētāja pienākums ir bez maksas piegādāt etiķetes mazumtirgotājiem vai citām personām, kas pārdod, iznomā, pārdod uz kredīta vai demonstrē attiecīgās iekārtas. Minēto personu pieprasījums piegādāt etiķetes izpildāms nekavējoties.

14. Ja iekārtas piedāvā pārdošanai, iznomāšanai vai pārdošanai uz kredīta, izmantojot distances saziņas līdzekļus, pirms līguma slēgšanas papildus informācijai, kas noteikta Ministru kabineta 1999.gada 7.septembra noteikumos Nr.316 "Noteikumi par distances līgumu", sniedzama šo noteikumu 11.punktā minētā informācija attiecīgajam distances saziņas līdzeklim atbilstošā veidā.

15. Tirgus uzraudzības iestādes funkcijas veic Patērētāju tiesību aizsardzības centrs.

16. Pārbaudot norādītās informācijas precizitāti, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs veic mērījumus vienai nejauši izvēlētai attiecīgā tipa iekārtai. Iegūtie dati nedrīkst atšķirties vairāk kā par 15 % no etiķetē sniegtajiem. Ja iegūtie dati atšķiras vairāk kā par 15 %, pārbauda vēl trīs nejauši izvēlētas attiecīgā tipa iekārtas.

17. Ja triju iekārtu pārbaudē iegūtais vidējais skaitlis atšķiras no etiķetē sniegtā vairāk kā par 10 %, ražotājs, tā pilnvarotais pārstāvis vai importētājs novērš neatbilstību un izplata laboto etiķeti.

18. Ja etiķetē sniegtā informācija neatbilst pārbaudē iegūtajai informācijai, izdevumus, kas saistīti ar pārbaudes veikšanu, sedz ražotājs, tā pilnvarotais pārstāvis vai importētājs.

19. Noteikumi stājas spēkā ar 2001.gada 1.jūliju.

Ministru prezidents A.BĒRZIŅŠ

Ekonomikas ministra vietā — īpašu uzdevumu ministrs
sadarbībai ar starptautiskajām finansu institūcijām R.Zīle

Pielikums
Ministru kabineta
2001.gada 23.janvāra
noteikumiem Nr.31